

Un Apel.

Iubiți învățători și frați părinți,

Tot omul e dator să-și iubească némul din care face parte și să lucreze, pe cât poate, pentru a lui înălțare. Cu deosebire noi preoții și învățătorii poporului, datori suntem și mai mult să facem acésta. Ca să putem să ne păstrăm locul de frunte, ce ni l'au lăsat moșii și strămoșii noștri în concertul popórelor și să ne urcăm cât mai sus pe scara progresului, noi Româniî trebuie să muncim cu tragere de inimă în toate direcțiunile de activitate ómenescă. A ne basă pe visuri și pe alte fumuri înșelátóre, ar fi să ne așteptăm la sigur peirea noastră.

Némurile cari nu muncesc, se sting de pe fața pămîntului!

Scii, iubite domnule învățător și frate părinte, că de o însemnătate ne discutată sunt pentru óri-ce popor cantecele sale, basmele, ghicitoriile, descântecile, lécurile băbesci și în sfîrșit toate materialurile așa numite folkloristice, cari alcătuesc tradițiunea sa. Cu deosebire pentru noi poporul român, înconjurați de toate părțile de popóre streine de némul nostru, aceste materialuri sunt de o însemnătate fórte mare, căci ele slujesc învățaților pentru limpedirea multor chestiuni întunecate, și cel ce se ostenește pentru adunarea lor, face o faptă fórte bună.

Eú tot-deauna m'am gândit, că preotul și învățătorul, în orele lor libere, ar face bine să cetască o carte, să-și sădască un pom, să-și semene o legumă, să scrie câte-cevă potrivit cu priceperea lor și în fine o faptă frumósă ar face, dacă ar însemná pe un caet óri-ce cântec bătrânesc, óri-ce basm, óri-ce ghicitóre, descântec, poveste, etc., ce ar aúdi de pe la ómenii din popor. Aceste însemnări trimese ómenilor, cari sciú ce să facă cu ele, sau chiar păstrate în casă spre amintire, odată-odată ar fi de mare folos.

Eú unul așa m'am gândit și așa am lucrat. Așa că în timp de vre-o 12 ani, de când am ășit din șcólă, am tot notat tot felul de cantece, descantece. basme, credințe, povești, etc., așa că ađi am caete gróse cu mií de foi, în cari se găsesc însemnate, mií de cantece bătrânesci, de credințe și datine, povești, ghicitori etc. Și fiind-că mi-a fost dragă ocupațiunea asta, am cetit mai toate cărțile, ce sunt scrise în limba română cu privire la folkloristică și așa am căpétat multe cunoscințe în acéstă ramură. De aceea m'am hotărît a așeză în mod sistematic notele mele și a le tipări în volume. Anul acesta m-am pus în gând, că: cu ajutorul lui Dumnezeu, să așez să scriú pe curat și să tipăresc cantecele, descantecele, și ghicitoriile, ce am notate, Și înainte de a începe prescrierea lor pe curat, m'am gândit, că n'ași face rău dacă m'ași mai adresă tuturor preoților și învățătorilor din țară și să-i rog din suflet, ca să-mi mai trimetă și d-lor óri-ce cantece bătrâne, descantece și ghicitori, ce ar puté să adune de prin comunele unde șed.

Iată dar ce mă face să viu și să vă rog călduros, iubiți învățători și frați părinți, ca să luați ostenéla și să adunați într'un caet cât puteți mai multe cantece, descantece și ghicitori, de pe la láutarii și bătrânii din comuna d-vóstră, și scrise pe curat să

le trimeteți pe adresa mea cât mai curând, ca să fie tipărite alături cu ale mele.

Drept recompensă, veți avea de la mine gratis toate volumele ce se vor tipări cu aceste cântece, cum și alte volume, ce voi mai tipări eu. La fie-care cântec, la fie-care descântec și ghicitore se va tipări numele d-văstră, ca să se scie de cine e trimis și de unde anume.

Vă recomand, că ori-ce veți serie, să scriți întocmai cum le auziți, întocmai cum le grăesce cel ce vi le spune, să nu lepădați nici o vorbă din cele spuse și nici să adăogați ce-vă de la d-vs.

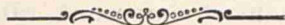
Nu uitați, rogu-vă, rugăciunea ce vă fac cu atâta căldură, luați condeiul și scrieți cât puteți mai mult, gândiți-vă că aduceți un mare serviciu nemului nostru românesc.

Vă strâng mâna cu căldură și vă mulțumesc din adâncul sufletului pentru osteneala ce veți lua, rugându-vă să bine-voiți a mă anunța printr'o carte poștală dacă sunteți dispus să faceți ce vă rugai eu și cât timp să vă aștept.

Mă semnez al d-văstră frate și prieten devotat

Preotul T. Bălășel

din com. Ștefănesci-Vâlcea.

Din activitatea cercurilor culturale.

Membrii cercului Cultural, «Buciumul-Carpaților», din județul Prahova, întruniți la 24 Ianuarie 1902, în localul școlei din comuna Isvórele, au împărțit cercul în două secțiuni; a Preoților și a Învățătorilor, fie-care secțiune și-a ales biurul său pe termen de trei ani.

Au dispus și înființarea a două Biblioteci. Una bisericească, pe lângă biserica din com. Isvórele, și alta școlară pe lângă școla din com. Teișani.

După aceste lucrări pregătitoare membrii secțiunilor au intrat în Sala adunării publice, unde mai mulți săteni, bărbați și femei, precum și notabili ai comunei erau adunați. Aci la ora 2 p. m. Preotul Ștefan Popescu, paroh local, într'o frumoasă cuvîntare, a arătat folosul conlucrării preoților în unire cu învățătorii, pentru luminarea lor proprie și pentru luminarea sătenilor mai cu seamă, prin conferințe. Apoi se adresază publicului, îndemnându-l să ia parte la toate întrunirile cercului cultural, unde vor auzi învățături frumoase și folositoare. Terminând, se declară foarte mulțumit că a avut fericirea să vadă în urma stăruinței d-lui Învățător Dimitrie I. Brezeanu, com. Teișani, stabilindu-se legătură între preoți și învățători și urază progres cercului cultural «Buciumul Carpaților».

După sfinția sa, ia cuvîntul d-l Dimitrie I. Brezeanu, care anunțase din vreme, conferința d-sale *Evenimentele preparatōre a Unirei Principatelor și alegerea lui Alexandru Iōn I Cuza*. În timp de o oră și jumătate d-sa vorbește despre evenimentele cari au determinat puterile Europene spre a întinde mână de ajutor partidei naționale din Principate pentru unirea Munteniei și Moldovei, și în cele din urmă face închierea că ziua de 24 Ianuarie trebuie sărbătorită ca un adevărat *Pasce Național*.